ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Διαβάστε καὶ ἀπορήσατε, διαβάστε καὶ ξεκαρδιστῆτε στὰ γέλια)

Ι Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε φυλὲς συγγενικές, ὡς γνωστόν. Ὡστόσο, σὲ μερικὰ ζητήματα ἡ συγγενικὲς αὐτὲς φυλὲς διαφέρουν ριζικώτατα μεταξύ των. Στὸ ζήτημα τῆς γυναίκας, ἔξαφνα, διαφέρουν καταπληκτικά. Ἐνῶ ἡ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη τιμωρεῖ μὲ δίμηνη καὶ τρίμηνη φυλάκισι τὸν ἄντρα ποὺ τσάκισε τὴ γυναῖκα του στὸ ξύλο, στὴν Ἀμερικὴ ὁλόκληρη πόλις μπορεῖ ν' ἀναστατωθῆ, μόλις μαθευτῆ ὅτι ἕνας ἄντρας κακομεταχειρίζεται τὴ γυναῖκα του.

Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ μπορεῖ νὰ ψαρέψῃ κανεὶς στὶς ἀμερικανικὲς ἐφημερίδες, πολὺ ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες.

Ἕνας κάτοικος τοῦ Γκρὴβς Ρὰν, π. χ., τῆς πολιτείας τῆς Βιργινίας, κακομεταχειριζόταν ἀπὸ καιρὸ τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του. Οἱ κάτοικοι ἔκαναν συλλαλητήριο καὶ ἀποφάσισαν νὰ τιμωρήσουν τὸ βάναυσο σύζυγο. Κατὰ τὸ βράδυ καμμιὰ εἰκοσαριὰ ἄτομα παρουσιάστηκαν στὸ σπίτι του, τὸν πῆραν διὰ τῆς βίας καὶ τὸν μετέφεραν στὴν πλατεῖα. Ἐκεῖ τὸν ἔδεσαν σ' ἕνα στῦλο καὶ τὸν ἐμαστίγωσαν, ἐνῶ τὸ πλῆθος ποὺ εἶχε συρρεύσει γύρω ἐπευφημοῦσε ζωηρότατα.

Ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄγριο αὐτὸ μαστίγωμα, ἔλυσαν τὸν σκληρὸ σύζυγο, τὸν ἀφῆκαν ἐλεύθερο καὶ τὸν συνεβούλευσαν στὸ μέλλον νὰ μεταχειρίζεται πιὸ ἀνθρωπινὰ τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του.

* * *

Ἰδοὺ καὶ ἕνα ἄλλο παράδειγμα τιμωρίας ἀνδρικῆς βαναυσότητος:

Ἕνας κάτοικος τοῦ Ἀνατολικοῦ Λίβερπουλ (πολιτείας τοῦ Ὄχιο) ἔδιωξε μιὰ μέρα τὴ γυναῖκα του ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ ὕστερα ἔφυγε γιὰ μιὰν ἄλλη πόλι, τὸ Πίτσμπουργκ. Δυὸ μέρες ἀργότερα γύρισε στὸ Ἀνατολικὸ Λίβερπουλ, συνοδευόμενος ἀπὸ μιὰ νεαρὰ χήρα, τὴν ὁποίαν ἐγκατέστησε στὸ σπίτι του.

Ἡ σύζυγός του, μόλις τὸ ἔμαθε, τοῦ εἶπε ὅτι μὲ τὴν ἀπιστία του τὴν ἔθιγε βαρύτατα καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ξαναπάρη στὴ συζυγικὴ στέγη. Ἀλλ' ὁ σύζυγός της τῆς ἀποκρίθηκε ὅτι τὴ χήρα θὰ τὴν ἔπαρνε γυναῖκα του καὶ ὅτι αὐτὴ (ἡ πρώτη του σύζυγος) μποροῦσε νὰ πάη ὅπου τῆς ἄρεσε. Ἡ εἴδησις αὐτὴ ἐκυκλοφόρησε εὐθὺς σ' ὅλη τὴν πόλι. Ὕστερα ἀπὸ δυὸ-τρεῖς μέρες, ἕνα βράδυ, τριακόσιες γυναῖκες, κρατῶντας στὰ χέρια κλούβια αὐγά, πολιόρκησαν τὸ σπίτι τοῦ ἀπίστου συζύγου, ποὺ εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν γυναῖκα του, καὶ τὸ κατέλαβαν ἐξ ἐφόδου. Ἔσπασαν τὶς πόρτες, ἔπιασαν τὸν ἄπιστο σύζυγο καὶ τὴν νεαρὰ χήρα καὶ τοὺς ἔσυραν στοὺς δρόμους.

Ἐκεῖ τὰ κλούβια αὐγὰ ἄρχισαν νὰ πέφτουν βροχὴ πάνω στοὺς ἐνόχους.

Ἡ ἀστυνομία ἐπενέβη καὶ ἀναγκάστηκε νὰ κλείση τὸ ξενυχάρι στὴ φυλακὴ τῆς πόλεως, γιὰ νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὴν λύσσα τῶν κατοίκων. Τότε ἡ γυναῖκες, βλέποντας ὅτι τὰ θύματά τους διέφευγαν, γύρισαν στὸ σπίτι τοῦ ἀπίστου συζύγου καὶ τὸ λεηλατήσανε. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ἡ ἀστυνομία κατόρθωσε νὰ φυγαδεύση τοὺς δυὸ ἐνόχους, μὲ πολὺ μεγάλη ὅμως δυσκολία.

* * *

Ὅσο προχωρεῖ κανεὶς δυτικώτερα στὴ Βόρειο Ἀμερική, τόσο ἡ γυναῖκα ἀποκτᾶ μεγαλείτερη σπουδαιότητα. Καὶ τοῦτο γιατὶ ὅσο δυτικώτερα πηγαίνει κανεὶς, τόσο ἡ γυναῖκα γίνεται πιὸ σπάνια.

Στὰ κράτη τοῦ Κανσὰς, στὸ Κολοράντο, μιὰ γυναῖκα, ὅταν μπῆ σὲ κανένα διαμέρισμα τραίνου ὅπου δὲν ὑπάρχει θέσι γι' αὐτήν, δὲν ἔχει παρὰ ν' ἀγγίξῃ μὲ τὴν ἄκρη τοῦ δακτύλου της ἕναν ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους ἄνδρες καὶ νὰ τοῦ πῆ μὲ μιὰ τυπικὴ εὐγένεια:

—Ἡ θέσις σας μοῦ ἀρέσει. Σηκωθῆτε γιὰ νὰ καθήσω ἐγώ.

Ὁ ἄντρας στὸν ὁποῖον ἀπευθύνονται τὰ λόγια αὐτά, πρέπει ἀμέσως νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὴν παράκλησι - διαταγὴ τῆς χαριτόβρυτης κυρίας, γιατὶ ἀλλοίμονό του, ἂν κάνει τὸν κουφό. Θὰ τὸν βρίση σκιωτάτα καὶ ἡ ἐν λόγῳ κυρία καὶ ὅλοι οἱ ἄντρες ποὺ παρευρίσκονται στὸ βαγόνι καὶ ὁ ἄμοιρος αὐτὸς δὲν θὰ μπορέση νὰ βρῆ πουθενὰ τὸ δίκηο του γιὰ τὴν προσβολὴ ποὺ θὰ τοῦχη γίνει.

* * *

Ἡ ἄφιξι μιᾶς γυναίκας σὲ μιὰ μικρὴ πόλι τοῦ Φὰρ-Οὐέστ, τοῦ Ὀρεγκόν, κάνει ἄνω-κάτω τὸν ἄρρενα πληθυσμό της. Κι' ἀμέσως προβάλλει τὸ ἐρώτημα: Ποιός θὰ τὴν παντρευτῆ; Καὶ ὅλοι οἱ ἄντρες τῆς περιοχῆς ἀρχίζουν νὰ ἑτοιμάζονται γιὰ τὴν πολιορκία καὶ τὴν ἅλωσι τοῦ φρουρίου.

Ἰδοὺ μιὰ σχετικὴ μικρὴ χαριτωμένη ἱστορία ποὺ δημοσιεύτηκε τελευταῖα σὲ μιὰ ἐφημερίδα Ὁλανδική:

Δυὸ κοπέλλες εἶχαν φτάσει στὴ μικρὴ πολιτεία Γουάγκον - Χουάλ, τῆς πολιτείας τοῦ Ἰντάχος, γιὰ νὰ παραστοῦν στὶς στερνὲς στιγμὲς τοῦ ἀδελφοῦ των καὶ νὰ τοῦ κλείσουν τὰ μάτια.

Ὁ ἀδελφός τους πέθανε πράγματι λίγες μέρες μετὰ τὴν ἄφιξί των, καὶ ἡ κοπέλλες ἑτοιμάζονταν νὰ ἐπιστρέψουν στὸν τόπο τους, ὅταν, ἔξαφνα, παρεκλήθησαν νὰ δεχθοῦν μιὰ ἐπιτροπή, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας βρισκόντουσαν ὁ δήμαρχος καὶ τὰ κυριότερα μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Σκοπὸς τοῦ διαβήματος αὐτοῦ ἦταν νὰ γίνουν προτάσεις γάμου στὶς κοπέλλες!

Ἡ νέες ἄκουσαν τὴν... ἐρωτικὴ ἐξομολόγησι τῆς πόλεως (τοῦ ἄρενος δηλαδὴ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ της) καὶ ζήτησαν λίγων μερῶν διορία γιὰ νὰ σκεφθοῦν. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν πέντε ἢ ἕξη αὐτῶν ἡμερῶν μιὰ μεγάλη ἀγωνία κατεῖχε ὅλη τὴν πόλι. Θὰ ἐγίνοντο δύο ἀκόμη ἄντρες εὐτυχεῖς, νυφευόμενοι τὶς δυὸ νέες καὶ ποιοὶ θὰ ἦσαν οἱ ἄντρες αὐτοί; Τὶς περισσότερες φυσικὰ πιθανότητες ἐπιτυχίας τὶς εἶχε ὁ δήμαρχος.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα, ἡ κοπέλλες κατέστησαν ἐπὶ τέλους γνωστὴ τὴν ἀπόφασί τους. Συγκατετίθεντο νὰ παντρευτοῦν.

Ὡστόσο, ὁ δήμαρχος δὲν ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς γαμπροὺς ποὺ διάλεξαν. Ἀντὶ αὐτοῦ εἶχαν προτιμήσει ἕνα νεαρὸ μεταλλουργό.

Ἡ μέρα τοῦ γάμου ὡρίστηκε καὶ προσελκύθη ἀμέσως καὶ ἡ μητέρα τῶν κοριτσιῶν, γιὰ νὰ παρευρεθῆ. Ἡ μητέρα ἔφτασε ἐπὶ τέλους—ἀλλοίμονο ὅμως! — γιὰ νὰ φέρη ἐμπόδια. Τάβαλε μὲ τὶς κόρες της στὶς ὁποῖες εἶπε καταγανακτισμένη ὅτι ἦταν ντροπὴ νὰ σκέπτωνται παντρολογήματα ἐκτὸς μόλις μέρες μετὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ των.

Ἡ κοπέλλες διαμαρτυρήθηκαν ὅσο καλύτερα μπόρεσαν. Πῶς μποροῦσαν ν' ἀρνηθοῦν ὕστερα ἀπὸ τέτοια ἐπιμονὴ ὁλόκληρης πόλεως; Ἦσαν θύματα ἐξαιρετικῶν ὅλως περιστάσεων; Θᾶταν καλύτερο, λοιπόν, ν' ἀρνηθοῦν καὶ νὰ γίνουν ἀφορμὴ νὰ χυθῆ καὶ αἷμα ἴσως ἀκόμη στοὺς δρόμους τοῦ Γουάγκον-Χουάλ;

Ὡστόσο ἡ μητέρα τους δὲν ἐννοοῦσε νὰ ἀκούση τίποτε ἀπ' αὐτά. Ἐπέμενε ὅτι οἱ γάμοι δὲν ἔπρεπε νὰ γίνουν κατ' οὐδένα λόγον. .

—Ἐτοιμάστε τὸ γρηγορώτερο τὰ μπαοῦλα σας! εἶπε στὶς κόρες της. Φεύγομε αὔριο κιόλας.

Τότε οἱ νέοι ποὺ θὰ παντρεύόντουσαν τὶς δυὸ δεσποινίδες, κατέφυγαν στὸ δήμαρχο, κι' αὐτὸς γιὰ νὰ πείση τὴν σκληρὴ μαμᾶ, τῆς ἐπρότεινε νὰ τὴν κάνη γυναῖκα του, κι' ἔτσι ὅλα διορθώθηκαν κι' ἀντὶ δύο γάμων ἔγιναν τρεῖς!...

πολύτιμα ὑφάσματα στόλιζαν τὸν μικρὸν αὐτὸν ναὸ τῆς ἀγάπης...

Ἔξαφνα ὁ στρατηγὸς σταμάτησε, κρατῶντας τὰ μάτια του στηλωμένα σὲ μιὰ κονσόλα. Σ' ἕνα κάδρο βρισκόταν πλαισιωμένο ἕνα μικρὸ νεανικό του πορτραῖτο, ὑπογεγραμμένο ἀπὸ ἕνα ἀγαπημένο, ἱερὸ χέρι, τὸ χέρι τῆς ἀδελφῆς του, τῆς μητέρας τοῦ Γκί.

Νάμαι! Τί συμβαίνει, στρατηγέ μου; ρώτησε ἄξαφνα ἡ μικρὴ βαρώνη, ποὺ εἶχε προβάλει, δίχως ν' ἀκουστῆ τὸ βάδισμά της.

—Τί συμβαίνει;... Ὁ διάβολος νὰ μὲ πάρη, δὲν καταλαβαίνω πειὰ τίποτε... Ἐρχόμουν νὰ σᾶς πῶ... νὰ σᾶς ἐξηγήσω... Μὰ ἐπὶ τέλους, δὲν μοῦ λέτε, τί γυρεύει τὸ πορτραῖτο μου σ' αὐτὴ τὴν κονσόλα;

—Σᾶς εἶνε δυσάρεστο ποὺ τὸ βλέπετε, στρατηγέ μου;

—Δὲν λέγω αὐτό... μονάχα δὲν ἐννοῶ...

—Εἶνε ἕνα δῶρο τοῦ μνηστῆρος μου.

—Τοῦ μνηστῆρος σας!... ξεφώνισε ὁ στρατηγὸς μ' ἀπογοήτευσι. Πρόκειται λοιπὸν νὰ παντρευτῆτε;

Ἔξαφνα μιὰ χαρούμενη φωνὴ ἀκούστηκε πίσω ἀπὸ τὶς βαρειὲς πορτιέρες:

— Ἂν μᾶς τὸ ἐπιτρέψετε, φυσικά, θὰ παντρειτοῦμε, ἀγαπητέ μου θεῖε!

—Γκί! Παιδί μου... γυιέ μου! φώναξε ὁ στρατηγός, σφίγγοντας στὰ ρωμαλέα του μπράτσα τὸν λοχαγὸ Γκί.

Ἡ μικρὴ βαρώνη ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους της καὶ εἶπε, γελῶντας μὲ τὸ πιὸ δροσᾶτο της γέλιο:

—Μὰ ὄχι, δὲν θὰ μᾶς δώση ἴσως τὴν συγκατάθεσί του ὁ θεῖος σου. Θυμᾶσαι τί σοῦ εἶπε, Γκί; «Εἶνε πολὺ μικρὲς γιὰ σένα ἡ χῆρες!»

— Ἡ χῆρες! τραύλισε ὁ στρατηγός. Ὥστε ἐσεῖς... Ἐσεῖς εἶσαστε ἡ χήρα τοῦ Γκί; Ἄ, κατεργάρα!... Εἶμαι ἀφοπλισμένος! Μὲ νικήσατε!... Καταθέτω τὰ ὅπλα!..

—Πρώτη φορὰ στὴ ζωή σας, στρατηγέ μου, εἶπε ἡ μικρὴ βαρώνη, χαμογελῶντας εἰρωνικὰ καὶ τὸν φίλησε στὰ μάγουλα.